

пред юнак барут запали,
на юнак очи изгори!

Турците се възползват от това и се нахвърлят върху него. Въпреки сполетялото го нещастие Злати войвода не мисли да се даде жив в ръцете на турците. Макар и ослепял от барута, той с ятаган в ръка се хвърля срещу потерята и по-сича много душмани.

Златю сеймени сечеши
със кървава пяна в уста,
със страшен ятаган в ръка.

Злати войвода е посечен от турците, главата му занесена в Сливен побита на кол, а тялото разкъсано, за да се търсят крилете и необикновената сила на Злати. Според преданието турците му извадили сърцето и видели, че то било „чаталесто“. Такъв е бил сливенският „Крале Марко“, който убил 35 турци в последния бой.

Населението не забрави своя герой. До мястото, където той загива, се издига чешма. Днес тя е добре оформена и е любимо място за кратка почивка на туристите.

ИНДЖЕ ВОЙВОДА

Букаците на Балкана, дебрите на Странджата, равнини и полета отатък Дунава пазят спомена за подвизите на хайдутина—кърджалия Стоян — Индже войвода.

Десетки песни възпяват този обаятелен образ, легендите и преданията пазят за поколенията геройствата, силата и прекрасните му дела, за да не пресъхне любовта народна към страшния народен отмъстител — Инджето.

И колко прекрасен е образът в съзнанието на народа! Висок, тънък в кръста, а широк в плещите, с високо чело и ястребови очи под свъсени вежди — воля и непокорство лъха от този, когото „куршум не хваща“ и за когото изявяват тенденции да е „техен“ не едно селище.

Много неща от неговия живот показват, че хайдушкият Сливен е родно място на непокорния Стоян — Индже. Още